

A kellem festőnője

MŰBÍRÁLAT - TÁRLAT - LXIV. évfolyam, 19. szám, 2020. május 8.

(Verrückt nach Angelika Kauffmann – Kunstpalast, Düsseldorf. A járványzárlat után újranyitva május 5-től május 24-ig.)

„Pittrice delle Grazie” - mondták Angelika Kauffmannról (1741-1807) talján rajongói, míg korabeli olasz biográfusa, Giovanni G. de Rossi egyenesen „női Raffaellónak” titulálta. J. G. Herder szerint „lehet, hogy Európa legműveltebb asszonya” volt a maga korában, J. W. von Goethe pedig így lelkenedett: „Hihetetlen és mint nő valóban hallatlan tehetsége van.” (...) Aki sikeres, annak sok irigye támad. Róla azt terjesztették el, hogy nem tud férfiakat festeni. De ennek cáfolata volt már pályafutása elején a népszerű óorkutató, Johann Joachim Winckelmann szikár és markáns ülő mellképe 1764-ből, jobbában lúdtollal, a portré nagyban hozzájárult korai elismertségéhez. Másik eklatáns ellenpélda a *Vénusz rábírja Helénát Párisz szerelmére* (1790), amelyen az ókori férfi- és a női szerepek karakteresen kontrasztosak a semleges természeti környezetben. Más eset, amint *Ganümedész Jupiter sasmadarát itatja* (1793), mert itt a főisten lányos ifjú szerelmét androgyn külseje mellett az aktjából sugárzó homoerotika is rózsaszínbe burkolja.